(గత సంచిక తరువాయి)

9

ఎర్రబడిన కళ్ళతో, రేగిన జుట్టు, చెమటతో తడిసిన షర్టు... అలసిపోయి ఇల్లు చేరాడు భాస్కర్.

అత్తగారు, మావగారు కూర్చుని టివి చూస్తున్నారు. ఒక వార్తా ఛానల్ లో మహేంద్ర బాబాని గురించి అతనిని ఆశ్రయించి వెళ్ళి, అతని ఉచ్చులో చిక్కుకుని బయటకు వచ్చిన కొందరు యువతీ, యువకులతో, ఒక సామాజిక కార్యకర్తతో, ఒక మనస్తత్వ శాస్త్ర వేత్తతో చర్చా కార్యక్రమం నిర్వహిస్తున్నారు.

భాస్కర్ తన గదిలోకి వెళ్ళబోతున్నవాడు ఆసక్తిగా ఆగిపోయాడు.

భాస్కర్ రాకతో టివి మీద నుంచి ఏకాగ్రత పోయి అతని వైపు చూసిన లీలమ్మ అతని వాలకం చూసి గాభరాగా అడిగింది "ఏమయిందయ్యా.. అలా ఉన్నావేం?"

ఆవిడ మాటకి ఆదినారాయణ కూడా టివి మీదనుంచి దృష్టి తిప్పి అల్లుడివైపు చూసాడు.

ఎన్నో రోజులుగా లంఖణాలు చేసిన వాడిలా ఉన్న భాస్కర్ని చూడగానే ఆయన గుండె తరుక్కుపోయింది. అలా ఉన్నావేం అంటే ఏం సమాధానం చెప్తాడు.. అలాగే ఉంటాడు అనుకుంటూ తన వైపు నడచి వచ్చి తన పక్కన కూర్చున్న భాస్కర్ భుజం మీద ఓదార్పుగా చేయి వేసాడు.

భాస్కర్ సమాధానంగా ఆయన చేతిమీద తన చేయి వేసి పర్వాలేదు అన్నట్టు మెత్తగా నొక్కి వదిలేసాడు.

"ఎవరు వీళ్ళంతా" అడిగాడు టివి వైపు చూస్తూ..

"వీళ్ళంతా రక, రకాల సమస్యలతో బాబాగారిని ఆశ్రయించి వెళ్లి మోసపోయిన వాళ్ళుట.. ఈ ఛానల్ వాళ్ళకి అలవాటేగా ప్రతి ఇష్యూ కి చెత్త, చెత్త చర్చలు పెట్టడం" అన్నాడు ఆదినారాయణ.

"ఏం చెప్తున్నారు... ఏది రిమోట్ ... ఇలా ఇవ్వండి వాల్యూం పెంచుదాం" అంటూ ఆదినారాయణ కూర్చున్న హ్యాండ్ రెస్ట్ మీద ఉన్న రిమోట్ వైపు చేయి చాచాడు భాస్కర్.

ఆదినారాయణ రిమోట్ భాస్కర్ చేతికి ఇచ్చాడు.

భాస్కర్ టివి వాల్యూం పెంచుతూ "అత్తయ్యగారు కొంచెం తలనొప్పిగా ఉంది కాఫీ ఇస్తారా" అన్నాడు.

"నువ్వు భోజనం చేయలేదు ..." నసిగింది లీలమ్మ.

"ఇప్పుడేం భోజనం ఆరు దాటింది.. కాఫీ ఇవ్వండి రాత్రికి ఏకంగా భోంచేస్తాను" అన్నాడు.

లీలమ్మ చేసేది లేక లేచి వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఈ నాలుగు రోజుల నుంచి ఇంట్లో ఎవరూ కడుపునిండా తినడం లేదు, కంటి నిండా నిద్ర పోడం లేదు. ఇంట్లో ఉన్న నలుగురి కోసం బలవంతంగా ఏదో ఇంత అన్నం, పప్పు వండుతోంది కాని ఆవిడకి మెతుకు మింగుడుపడడం లేదు.

తన సంగతి ఎలా ఉన్నా అటు పిల్లలు, ఇటు అల్లుడుని చూస్తుంటే కడుపు తరుక్కుపోతోంది. ఆవిడ గుండెల్ని చీల్చుకుంటూ వచ్చింది ఒక నిట్టూర్పు.

ఫ్రిడ్జ్ లోనించి పాల గిన్నె తీసి స్టవ్ మీద పెట్టి ఉదయం కాఫీ కలపగా మిగిలిన డికాషన్ మరో స్టవ్ మీద వేడి చేసింది.

పండంటి సంసారం ఇలా చేసావేంటి దేవుడా.. నా కూతురు ఎక్కడికి వెళ్ళింది? ఎందుకు వెళ్ళింది.. తనంతట తనే వెళ్ళిందా... ఎవరన్నా బలవంతంగా ఏదన్నా భ్రమ పెట్టి తీసుకు వెళ్ళారా... ఎక్కడికి వెళ్ళినా క్షేమంగా ఇంటికి వచ్చేయాలని దీవించు తండ్రి..

భగవంతుడిని వేడుకుంటూ పొంగుతున్న పాలగిన్నె దించి కాఫీ కలిపింది.

రెండు కప్పుల్లో పోసి తీసుకుని వెళ్లి అల్లుడికి, భర్తకి ఇచ్చింది.

ఆవిడ ఇచ్చిన కాఫీ కప్పు అందుకుంటూ "పిల్లలేరి" అడిగాడు భాస్కర్.

"అలా శారద గారింటికి వెళ్లారు.. వాళ్ళు ఏడుస్తూ కూర్చుంటే శారద వచ్చి తీసుకుని వెళ్ళింది." అంది లీలమ్మ.

అతను ఏం మాట్లాడకుండా టివి చూడడంలో మునిగాడు.

" మీరు బాబాగారి దగ్గరకు ఎందుకు వెళ్లారు?" యాంకర్ ఒక యువకుడిని అడిగాడు.

ఆ యువకుడు ముందు కొంచెం మొహమాట పడి చెప్పసాగాడు. "నేను ఒకమ్మాయిని లవ్ చేసిన సార్.. ఆమె నాతో మంచిగనే ఉంటది కానీ మ్యారేజ్ చేసుకుందామంటే మా ఇంట్లో ఒప్పుకోరు, వద్దు అంటది..

"ఎప్పటినుంచి మీ ఇద్దరి ఎఫైర్ నడుస్తోంది?" యాంకర్ మళ్ళి అడిగాడు..

"రెండు సమస్త్రాలు అయితుంది సార్ ..."

"రెండు సమస్రాలు అంటే టూ ఇయర్సా..."

" అవును సార్ .."

" అప్పటినుంచి ఆ అమ్మాయి కూడా నిన్ను ప్రేమిస్తోందా."

" అవును సార్ "

" ప్రేమిస్తున్నా కానీ పెళ్లి వద్దు అంటుందా.."

" లే సార్ .. ఐ లవ్ యూ ఇంకా చెప్పలే.. కానీ బండి మీద తిరుగుడు, మూవీస్ పోవుడు, హోటల్స్ అన్ని నడుస్తున్నయి.."

" మీరిద్దరూ ఒకరికొకరు ఎలా పరిచయం?"

" సేం కాలేజ్ ల ఇంటర్ చదువుతున్నం ..మా ఇండ్లు కూడా..."

" మీ ఇద్దరి మధ్యా సినిమాలు షికార్లేనా ఇంకా ఏమన్నా ఉందా?"

" అదే సార్ చెప్పిన కద మారేజ్ చేసుకుందమనుకుంటున్న"

" నువ్వు అనుకుంటున్నావు కానీ ఆ అమ్మాయి అనుకోడం లేదు అవునా...కానీ నీతో తిరుగుతోంది.. మీ ఇద్దరి మధ్యా శారీరక సంబంధం ఉందా"

"అది, అది..." అతను ఇబ్బందిగా అందరి మొహాల వైపు చూసి నీళ్ళు నమలసాగాడు.

యాంకర్ కి తను వేసిన ప్రశ్నకి అతని నుంచి వచ్చే సమాధానం పూర్తిగా వినే సహనం లేనట్టు అతని మాట పూర్తి కాకుండానే మరో ప్రశ్న అడుగుతుంటే భాస్కర్ కి చిరాకు వేసింది. ఆ కుర్రాడు కూడా తెల్లమొహం వేసాడు యాంకర్ ప్రశ్నకి.

"సో నువ్వు సిన్సియర్ గా ఉన్నా ఆ అమ్మాయి లైట్ తీసుకుంది .. అవునా. అంటూ ప్రేక్షకులతో ఇదీ విషయం ... నేటి సమాజంలో ఆడపిల్లలు ప్రేమని ఫాన్సీ గా తీసుకుంటున్నారు.. ప్రేమంటే షికార్లు, సినిమాలు, గిఫ్ట్ లు అనే ఒక వ్యామోహంలో ఉన్నారు.. ఎందుకిలా జరుగుతోంది... నేటి తరం యువతీ, యువకుల్లో ప్రేమ పట్ల సరైన అవగాహన లేకపోడానికి కారణం ఏంటి? ప్రేమ పవిత్రమైనది.. ప్రేమంటే అమృతం లాంటిది.. ప్రేమ ఎంత గొప్పదో తెలుసుకుందాం.. ఈ విషయం ప్రముఖ సైకాలజిస్ట్ డా. పాపయ్య గారిని అడిగి తెలుసుకుందాం.. పాపయ్య గారు విన్నారు కదా ఇప్పుడు ఈ యువకుడు చెప్పిన విషయం .. ఇతని ప్రేమ వ్యవహారంలో ఆ అమ్మాయి తప్పుందా...ఇతని తప్పుందా? పూర్తిగా వ్యక్తిగతమైన ప్రేమ వ్యవహారంలో బాబాగారి ప్రమేయం ఎందుకు ఉండాలి.. ఇతను బాబాగారిని ఎందుకు కలవడానికి వెళ్ళాడు.."

భాస్కర్ అసహనంగా చానెల్ మారుస్తూ వీడి బొంద .. వెధవ భేతాళ ప్రశ్నలు వీడూను అని విసుక్కున్నాడు.

మరో చానెల్ లో కూడా బాబా విషయమే చర్చ జరుగుతోంది. బాబాగారి రాసలీలలు అనే కాప్షన్ తో యాంకర్ వెనకాల ఒక బ్యానేర్ కనిపిస్తోంది. యాంకర్ కి అటూ, ఇటూ ఇద్దరేసి అమ్మాయిలు కూర్చున్నారు. యాంకర్ అడుగుతున్నాడు.

" మీరు ఆశ్రమానికి ఎప్పుడు వెళ్ళారు? ఎందుకు వెళ్ళారు?"

ఆ అమ్మాయి కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ " మా అత్తగారు నన్ను టార్చర్ పెడుతున్నది.. మా నాన్న కట్నం ఇవ్వలేనని పెళ్ళికి ముందే చెప్పాడు.. అప్పుడు మాకు కట్నం ముఖ్యం కాదు.. మీ అమ్మాయి నచ్చింది.. చాలు అన్నారు.. ఇప్పుడు రోజు మీ నాన్న కట్నం ఇవ్వలేని చవట...నీకు కనీసం ఉద్యోగం అయినా లేదు.. నయాపైస లేకుండా వచ్చావు మా ఇంటికి... బాగా తిని బలిసిపోతున్నావు .. నీకు పెరుగెందుకు అంటూ పల్చటి మజ్జిగ పోస్తుంది.. మా ఆయన నాకోసం పూలు తెస్తే నీ మొహానికి పూలు కూడానా అంటూ లాగేసుకుంటుంది.. మా ఆయనకి చెప్తే నేనేం చేయను అన్నాడు.. అందుకే బాబా దగ్గరకు వెళ్లాను."

"అలాగా వెళ్తే ఏమన్నారు బాబాగారు?"

"నేనున్నాకదా నీ సమస్య వారం రోజుల్లో తీర్చేస్తా.. ఈ వారం రోజులు నువ్వు మా ఆశ్రమంలో ఉండు .. మా శిష్యులు ఏం చెప్తే అది చేయి అన్నారు.."

"మీరు ఉన్నారా.."

ఆమె కళ్ళల్లో భయం ... " ముందు ఉండద్దు అనుకున్నాను. కానీ నా కష్టాలు గట్టెక్కుతాయని ఆశ కలిగి మా అమ్మగారింటికి వెళ్తున్నాను అని మా అత్తగారికి, మా ఆయనకీ చెప్పి ఆశ్రమానికి వెళ్లాను."

"ఏం జరిగింది ఆశ్రమంలో."

ఆమె గభాల్న ఏడవడం మొదలు పెట్టింది..

"చెప్పండి ఏం జరిగింది" ముద్దాయిని లాయర్ అడిగినట్టు గద్దించి అడిగాడు యాంకర్.

ఆమె వెక్కుతూ చెప్పసాగింది " రాత్రి ఎనిమిది వరకూ భజన సాగింది. ఎనిమిది అయాక ప్రసాదం అంటూ కొంచెం పులిహోర పెట్టారు.. తిన్నాక ఇంక పడుకోండి ఉదయం నాలుగింటికే భజన మొదలు అవుతుంది అంటూ నన్ను, నాతొ ఉన్న ఇదిగో ఈ అమ్మాయిని" అంటూ తన పక్కన కూర్చున్న అమ్మాయిని చూపించింది.

" మీరెందుకు వెళ్ళారు" ఆమెని అడిగాడు .

"మా పిల్లలు చెప్పిన మాట వినడం లేదు.. ఇరవై నాలుగు గంటలూ వీడియో లు చూస్తూ ఉంటారు.. చదువుకో మంటే కోపం.. కాసేపు బయటకు వెళ్లి ఆడుకో అంటే కోపం.. నాకు ఇద్దరు పిల్లలు, బాబు, పాపా .. పాపని నాకు ఇంట్లో హెల్ప్ చేయమంటే కోపం.. మాఆయన అసలు ఏమి పట్టించుకోడు. అందుకే నా బాధ బాబాగారికి చెబితే పిల్లలకి ఏదన్నా తాయెత్తు ఇస్తారేమో అని వెళ్ళాను."

"మంత్రాలకు చింతకాయలూ రాలతాయా.. ఇది నేటి ప్రశ్న .." అని గట్టిగా ప్రేక్షకులతో అని మళ్ళీ అడిగాడు "ఆ గదిలోకి వెళ్ళాక ఏం జరిగింది?"

" ఆ గదిలో, ఆ గదిలో ..." అంటూ తల వంచుకుంది ఆవిడ..

" మీరు చెప్పండి ఏం జరిగింది.. జరగరానిది జరిగిందా.."

"అది చాలా పెద్ద పడక గది.. దానిలో మధ్యలో పెద్ద పందిరి మంచం ... మంచం మీద బాబాగారు .. ఆయన పక్క ఇద్దరు అమ్మాయిలూ అర్ధ నగ్నంగా కూర్చుని ఆయనకీ గాజు గ్లాస్ లో విస్కీ పోసి ఇస్తున్నారు.. ఆయన వాళ్లతో అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తూ తాగుతున్నారు.. మేమిద్దరం అది చూసి భయంతో గదిలోంచి పరిగెత్తుకుంటూ బయటకి వచ్చాం.. మమ్మల్ని పట్టుకోడానికి ఇద్దరు శిశ్యులు మా వెనకే వచ్చారు.. ఆ క్షణంలో మాకు పిచ్చి బలం వచ్చింది. చాలా వేగంగా పరిగెత్తి రోడ్ మీదకి వచ్చాము. ఆ రాత్రి ఇంటికి వెళ్ళలేము.. ఎక్కడ ఉండలేము.. భయం..భయం .. నేరుగా పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళాము.."

"అసభ్యంగా అంటే ఎలా ... వాళ్ళ మీద చేయి వేసి కూర్చున్నారా... లేక ఇంకా దగ్గరగా.."

భాస్కర్ మండి పడుతూ రిమోట్ విసిరేసి అన్నాడు "రాను, రానూ మీడియా చండాలంగా తయారవుతోంది. ప్రతి ఇష్యూ లో బూతు చూడడం అలవాటు అయింది.. ఇవి చానల్స్ కాదు.. బ్రోతల్ హౌస్ లు" అంటూ విసురుగా లేచి లోపలికి వెళ్లి పోయాడు.

అతని ఆవేశం చూసిన లీలమ్మ వణికిపోయింది. కింద పడిన రిమోట్ తీసి టివి ఆఫ్ చేసింది. ఆదినారాయణ సోఫాలో కాళ్ళు చాపుకుని పడుకున్నాడు.

కిరణ్ కారు కొత్త పేట చేరింది. బాగా రద్దీగా ఉంది. మెట్రో కన్స్ట్రక్షన్ వల్ల కాబోలు ట్రాఫిక్ జాం అయింది. వాహనాల రణగొణధ్వనులతో , హారన్ మోతలతో పిచ్చేక్కిపోయేలా ఉంది.

జానకికి మెలకు వచ్చింది..కళ్ళు తెరిచి కిటికిలోంచి చూస్తూ "ఎక్కడికి వచ్చాం" అంది.

కిరణ్కి కొంచెం భయం వేసింది.. బాబాగారి దగ్గరకు అని చెప్పి తీసుకు వచ్చాడు.. హైదరాబాద్ చేరిందాకా మూడు గంటల సేపు నిద్రపోడానికి చాలా తక్కువ డోస్ మత్తు మందు ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు హైదరాబాద్ అంటే గొడవ చేయదు కదా ...అనుకుంటూ తొణక్కుండా అన్నాడు "హైదరాబాద్ .. మీ ఇంటికి వెళ్తున్నాము .. ఇప్పుడు మీరే నాకు రూట్ చెప్పాలి."

అనూహ్యంగా జానకి" హైదరాబాదా" అంటూ వెర్రి ఆనందంతో అరిచింది.

హమ్మయ్య అనుకున్నాడు కిరణ్ "అవునండి" అన్నాడు.

జానకి మనసు పురివిప్పిన నెమలిలా అయింది. "మా ఇంటికా? ఎక్కడ? ఎక్కడికి వచ్చాం... అవును వెళ్ళాలి... నా పిల్లలని చూడాలి.. నా చరిత ఎలా ఉందొ.. ఏం చేస్తోందో.. ఆయన ఎలా ఉన్నారో ... వెళ్ళాలి" అంది ఉద్వేగంగా..

కిరణ్ రిలాక్స్ అయి నవ్వుకుని "ఇప్పుడు చెప్పండి అష్టలక్ష్మి గుడి దగ్గరకు వచ్చాం .. మీ ఇల్లు ఎక్కడ?" అన్నాడు.

అప్పుడు దాదాపు తొమ్మిది దాటుతోంది.

గుడి తలుపులు అప్పుడే మూసినట్టున్నారు. భక్తులు నలుగురైదుగురు గుడి మెట్ల మీద కూర్చుని చల్లగాలి ఆస్వాదిస్తున్నారు. భక్తుల చెప్పులు భద్రంగా చూసే చిన్న వ్యాపారస్తులు చిల్లర లేక్కపెట్టుకుంటున్నారు .

గుడి ప్రధాన ద్వారం ముందు నుంచి కారు వెళ్తోంటే జానకి విండో వైపు జరిగి "ముందు ఈ గ్లాస్ దించు బాబు" అంది.

కిరణ్ గ్లాస్ దించాడు.. ఆవిడ విండో లోంచి తొంగి చూస్తూ "ఆ, ఆ ఇటే .. ఎడం పక్కకి తిప్పు" అని అరిచింది.

ఆ క్షణం ఆవిడ తను బాబాగారిని కలుసుకోకుండా వచ్చాను అన్న విషయం మర్చిపోయింది.. ఎంతో కాలంగా తన ఇంటికి, భర్త, పిల్లలకి దూరంగా ఉండి ఇప్పుడే వాళ్ళని చూడబోతున్నానన్న ఆనందం, ఉద్వేగం ఆపుకోలేకపోతోంది.. ఒళ్ళంతా పులకించిపోతోంది.. అష్టలక్ష్మి గుడి గోపురం, ఆ పరిసరాలు, తను భర్తతో, పిల్లలతో కలిసి ఎక్కిన మెట్లు కనుమరుగు అవుతోంటే వెనక్కి వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ ఇల్లు సమీపించగానే గట్టిగా అరిచింది "ఇదే మా ఇల్లు.. అయ్యో... ఆపు బాబు ఆపు ..."

కారు ఆగింది.

అప్పుడే శారద ఇంట్లోనే డిన్నర్ చేసి ఇంటికి తిరిగి వస్తున్న చరిత, హరి గేటు ముందు కారు ఆగడం చూసి ఎవరో వచ్చారు మనింటికి అనుకుంటూ గబ, గబా వచ్చారు.. కిరణ్ కారు దిగి, బ్యాక్ డోర్ తిరిచాడు. గభాల్న దిగబోయిన జానకి తూలిపడబోయింది. చటుక్కున ఆవిడని పట్టుకుని దిగడానికి సాయం చేసాడు.

స్ట్రీట్ లైట్ వెలుగులో తల్లిని గుర్తించిన చరిత, హరి ఒకేసారి గట్టిగా అరిచారు.. "అమ్మ ... అమ్మా.." పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి అమ్మా అంటూ ఏడుస్తూ ఆవిడని చుట్టేశారు.

జానకి దుఖంతో వణికిపోతూ గొంతులోంచి మాటరాక వెక్కి, వెక్కి ఏడుస్తూ పిల్లలని దగ్గరకు తీసుకుంది.

కిరణ్ కి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

అప్పుడే పిల్లలు ఇంకా రాలేదు అనుకుంటూ వీధి గుమ్మంలోకి వచ్చిన లీలమ్మ గేటు ముందు ఆగి ఉన్న కారు, అక్కడ హడావుడి, పిల్లలు ఎవరినో కౌగలించుకుని ఉండడం అదంతా చూసి కళ్ళద్దాలు సరి చేసుకుంటూ " ఏవండి ఇలా రండి త్వరగా" అంటూ భర్తని పిలిచింది.

"ఆ, ఆ వస్తున్నా" అంటూ సోఫాలోంచి ఆదినారాయణ లేచి వచ్చేలోగా పిల్లలిద్దరూ చెరో వైపు పట్టుకుని నడిపిస్తూ జానకిని లోపలికి తీసుకు వచ్చారు. ఇంట్లో అడుగు పెట్టిన జానకి ఎదురుగ గుమ్మంలో ఉన్న తల్లిని చూసి అమ్మా అంటూ పిల్లలని విడిపించుకుని ఆవిడ గుండెల మీద వాలిపోయి బావురుమంది.

నిర్ఘాంతపోయి నిలబడిన లీలమ్మ అమ్మమ్మ అమ్మ అమ్మ వచ్చింది అన్న పిల్లల మాటతో స్పృహ వచ్చిన దానిలా అమ్మా జానకి అంటూ కూతుర్ని గట్టిగా కౌగలించుకుంది. అప్పుడే అటు వచ్చిన ఆదినారాయణ జానకీ అంటూ గట్టిగా అరిచాడు.

తన ఆ గదిలో పడుకుని అస్థిమితంగా మంచం మీద దొర్లుతున్న భాస్కర్ జానకి అన్నా ఆదినారాయణ కేకకి గభాల్న బయటకి వచ్చాడు.

అక్కడి దృశ్యం చూసి స్తంభించిపోయాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments